

Dosar nr.4-25065749-05-4r-30092025

Taraclia
Scripcenco

Judecătoria Cahul, sediul
Judecător: Andrei

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E în numele Legii

12 decembrie 2025
Cahul

municipiul

**Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:**
președintele completului Vitalie Movilă,
judecătorii Inga Gorlenco, Evgheni Bancov

a judecat fără prezența părților, recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 30 iunie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Carafizi Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, și a deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată;

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

La 11 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a întocmit în privința lui Carafizi Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200, pe faptul că, *Carafizi Ivan, aflându-se în satul Corten, raionul Taraclia, în perioada 2024-2025, a primit mijloace bănești prin intermediul „ПІСБ” în scopul exercitării dreptului său electoral în cadrul alegerilor.*

Acțiunile lui Carafizi Ivan au fost încadrate în prevederile art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, „Coruperea electorală pasivă”.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Carafizi Ivan, în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Carafizi Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 25 aprilie 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 11 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 30 iunie 2025, s-a admis contestația depusă de Carafizi Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, și a deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

S-a anulat decizia de sancționare din data de 11 aprilie 2025, emisă în privința lui Carafizi Ivan în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Carafizi Ivan în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, în temeiul art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 09 iulie 2025 agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Central, din 30 iunie 2025, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în alt complet de judecată în aceeași instanță de judecată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, din interpretarea art.425 alin.(2) și art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Acțiunile contravenientului Carafizi Ivan corect au fost încadrate în conformitate cu art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) Cod contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Carafizi Ivan din 11 aprilie 2025; procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025; extras din fișierul Excel cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații. Într-o altă ordine de idei, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță, așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Reprezentantul organului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci și manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului. Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar și în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic.

În concluzie, având în vedere că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea

către o tranzacție ilicită, și această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale și este demn de sancțiune. Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile instanței de fond cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientului Carafizi Ivan, or, în acțiunile acestuia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Argumentele contravenientului Carafizi Ivan privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, le consideră declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul când Carafizi Ivan a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale și referendumului.

Analizând cele enumerate supra, consideră că instanța de judecată eronat a dispus admiterea contestației lui Carafizi Ivan și a încetat procesul contravențional în privința lui Carafizi Ivan, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art.468 alin.(1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 30 iunie 2025 în prezența contestatarului, avocatului și agentului constatat.

Recursul a fost înregistrat de agentul constatat al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, la data 09 iulie 2025, din care considerente Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art.471 alin.(1), (2) din Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit, reprezentantul intimatului, avocatul Chirnev Boris, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de agentul

constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide respingerea recursului înaintat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, cu menține hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: este nefondat.*

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 11 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, a întocmit în privința lui Carafizi Ivan procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200, pe faptul că, *Carafizi Ivan, aflându-se în satul Corten, raionul Taraclia, în perioada 2024-2025, a primit mijloace bănești prin intermediul „ПССБ” în scopul exercitării dreptului său electoral în cadrul alegerilor.*

Acțiunile lui Carafizi Ivan au fost încadrate în prevederile art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, conform indicațiilor: *„Coruperea electorală pasivă”, adică „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”.*

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Carafizi Ivan, în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Carafizi Ivan, în ordinea art.448 Cod contravențional, la 25 aprilie 2025 a depus contestația, prin care solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 11 aprilie 2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prima instanță, examinând cauza contravențională, a ajuns la concluzia de a admite contestația depusă de Carafizi Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată. S-a anulat decizia de sancționare din data de 11 aprilie 2025, emisă în privința lui Carafizi Ivan în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei. Fiind încetat procesul contravențional intentat în privința lui Carafizi Ivan în baza art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, în temeiul art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Potrivit art.374 alin.(3) Cod contravențional, *procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al nomelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Din start, instanța de judecată a stabilit că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) din Codul contravențional, au fost respectate pe deplin.

Prima instanță la examinarea cauzei contravenționale a verificat respectarea de către agentul constator a exigențelor impuse de art.443 Cod contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, constatând lipsa temeiurilor de nulitate absolută a procesului-verbal.

În cauza Ziliberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Raționamentele expuse fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată, revine, în primul rând, agentului constator.

Conform art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Potrivit art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.*

În acord cu prevederile art.7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

La caz, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025, s-a reținut în sarcina lui Carafizi Ivan comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, prin săvârșirea faptei prejudiciabile exprimată prin acțiune și exteriorizată în faptul că „Carafizi Ivan, aflându-se în satul Corten, raionul Taraclia, în perioada 2024-2025, a primit mijloace bănești prin intermediul „ICS” în scopul exercitării dreptului său electoral în cadrul alegerilor.”

Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale ce țin de exercitarea liberă, corectă și nedistorsionată a drepturilor electorale. Prin incriminarea coruperii electorale pasive, legiuitorul urmărește să asigure integritatea procesului electoral și protejarea voinței electorale a alegătorilor împotriva influențelor materiale nelegitime care ar putea deturna libertatea de alegere.

Latura obiectivă a faptei se concretizează printr-o acțiune a alegătorului constând în pretinderea, acceptarea sau primirea, fie personal, fie prin intermediul altei persoane, a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje de orice natură care nu i se cuvin. Aceste beneficii trebuie să fie oferite în legătură cu exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale. Fapta nu presupune neapărat consumarea conduitei electorale (cum ar fi exprimarea votului într-un anumit fel), fiind suficientă acceptarea promisiunii sau înțelegerii în acest sens. Actul material trebuie să aibă o legătură directă cu scopul influențării voinței alegătorului. Întrucât norma are

caracter subsidiar, fapta este calificată drept contravenție doar atunci când, prin conținutul ei, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Astfel, primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Subiectul este calificat, fiind reprezentat exclusiv de alegător – adică de o persoană fizică ce are calitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase. Voința de a obține un avantaj în schimbul exercitării unui drept electoral conferă faptei caracterul ilicit, chiar dacă beneficiul nu a fost efectiv încasat, iar votul nu a fost exprimat.

În ceea ce privește constatarea existenței faptei contravenționale imputate în speță, a fost reținut faptul că nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor, respectiv lipsesc circumstanțele factice care să confirme că, pe parcursul anului 2024-2025, Carafizi Ivan ar fi primit de mijloace bănești prin intermediul băncii „ПЧБ” din Federația Rusă, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican constituțional din 2024.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.*

În conformitate cu prevederile art.425 alin.(1), (2), (3) și (5) Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, ș.a. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu*

circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În contextul normei enunțate, probele administrate de agentul constator apreciate în ansamblul lor conform criteriilor stabilite de art.425 Cod contravențional, în opinia Completului de judecată, nu dovedesc în afara oricărui dubiu rezonabil săvârșirea de către Carafizi Ivan a contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional. Or, la materialele cauzei nu este anexat nici o dovadă de transfer primit de către Carafizi Ivan sau efectuarea unor transferuri de mijloace bănești.

Mai mult, materiale prezentate de către agentul constator nu confirmă vinovăția Carafizi Ivan în primirea de transferuri bănești de la/prin intermediul Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă. Notabil este faptul că circumstanțele invocate în rapoartele agenților constatori anexate în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție la fel nu sunt însoțite de careva probe pertinente, prezentându-se a fi declarative. În acest sens, Completul de judecată ține să menționeze că, sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul-verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării contravenientului să-și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de fond just a reținut imposibilitatea de a stabili elementele esențiale ale cauzei care ar putea proba vinovăția lui Carafizi Ivan, întrucât pentru confirmarea comiterii contravenției, la dosar nu există nici o probă, care să fi servit la constatarea existenței contravenției, la stabilirea vinovăției, conform art.425 alin.(1) din Codul contravențional.

În susținerea acestei concluzii, fiind reținut faptul că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual, care beneficiază de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă numai în măsura în care a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale. Or, din analiza de mai sus rezultă că această prezumție a fost răsturnată prin lipsa, la dosarul cauzei contravenționale, a probelor care să fi stat la baza constatării existenței contravenției, identificării făptuitorului și stabilirii vinovăției acestuia.

Corespunzător, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Carafizi Ivan, instanța atestă că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt descrise în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constator, prin probe certe, pertinente și de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. Astfel, potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional, *toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite*.

Completul de judecată este solidar cu poziția instanței de fond, precum că la înaintarea învinuirii, agentul constator nu a acumulat careva probe, care ar demonstra că Carafizi Ivan în perioada anilor 2024-2025 a primit mijloace bănești, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor, realizând astfel latura obiectivă a contravenției incriminate, prevăzute la art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional.

În acest sens, instanța de fond just a constatat că la caz, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective și subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Completul de judecată ține să menționeze că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art.375 alin.(1) din Codul contravențional. Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Or, agentul constatatator nu a prezentat nici o probă referitor la faptul dacă Carafizi Ivan a primit mijloace bănești prin intermediul băncii „PSB”, dacă a instalat aplicația mobilă cu identificatorul „PSB”, dacă a primit mesaje prin intermediul aplicației mobile „PSB”.

În atare ordine de idei, în cazul în care Carafizi Ivan a contestat circumstanțe faptice constatate de către agentul constatatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, acuzația înaintată contravenientului poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu, respectiv, în contextul art.461 din Codul contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Conform dispoziției art.461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și art.445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

Sub aspectul dat, fiind reținut că fapta contravențională imputată lui Carafizi Ivan, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art.461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de fond just a statuat necesitatea admiterii contestației depusă de Carafizi Ivan, anulând decizia agentului constatatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04226200 din 11 aprilie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției.

Având în vedere că constatările primei instanțe care au fost puse la baza hotărârii judecătorești sunt fundamentate pe probele administrate la dosar, iar argumentele recursului nu sunt susceptibile în sensul art.466 Cod contravenționale să ateste admiterea unor erori de drept la examinarea cauzei contravenționale în instanța de fond, Completul de judecată respinge ca lipsite de relevanță argumentele invocate de agentul constatatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în sensul netemeinicii hotărârii adoptate de prima instanță în prezenta cauză contravențională.

Lecturând hotărârea judecătorească, instanța de recurs la examinarea cauzei, din oficiu, nu a stabilit nici un temei de casare a hotărârii primei instanțe.

Generalizând cele descrise supra, Completul de judecată respinge recursul depus de agentul constatatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Călăuzindu-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 30 iunie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de Carafizi Ivan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI04 226200 din 11 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Taraclia, Bejenari Nicolai, în baza art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, și a deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată

Vitalie Movilă

Judecătorii
Gorlenco

Inga

Evgheni Bancov